

Sygn. akt III RC 113/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : sekr. sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniego K. R. (1)

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową K. R. (2)

przeciwko M. R. (1)

o alimenty na małoletniego K. R. (1)

ORZEKA

I. zasądza od pozwanego M. R. (1) na rzecz małoletniego powoda K. R. (1) kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie tytułem alimentów, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda K. R. (2) poczynając od dnia 24 października 2018r.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi;

IV. zwalnia pozwanego od zapłaty kosztów postępowania i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/-SSR Robert Kłosowski -/

Sygn. akt III RC 113/18

UZASADNIENIE

K. R. (2) ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda K. R. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego M. R. (1) kwoty po 1 000 złotych miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniego, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniego oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych. (k. 2v)

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż **małoletni K. R. (1)** urodzony w dniu (...) w L. jest synem pozwanego M. R. (1). Rodzice małoletniego nie byli nigdy małżeństwem, obecnie mieszkają osobno, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Pozwany od 2008 r. przekazywał dobrowolnie na rzecz syna kwotę 350 złotych miesięcznie, po czym po pewnym czasie, bez podawania przyczyny wysokość przedmiotowych świadczeń uległa obniżeniu do kwoty po 250 złotych miesięcznie. Zdaniem matki małoletniego nie ma ona po pierwsze pewności co do tego, iż pozwany będzie systematycznie i w uzasadnionej kwocie łożył na dziecko, a z drugiej strony czy kwota jaka zdecyduje się przekazać

pozwany będzie wystarczać na utrzymanie małoletniego. Zdaniem K. R. (2) kwota przekazywana dotychczas przez pozwanego nie jest wystarczająca, aby w pełni pokryć wszystkie wydatki związane z wychowaniem syna. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi ok. 1 900 złotych. Na wskazaną kwotę składają się koszty utrzymania mieszkania, wyżywienia małoletniego, zakupu odzieży, przyborów szkolnych, lekarstw, zajęć pozalekcyjnych etc. W dalszej części uzasadnienia pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, iż jest zatrudniona na umowę o pracę na czas nieokreślony w Przedszkolu Niepublicznym (...) w L., za wynagrodzeniem 3 650 złotych brutto miesięcznie na stanowisku nauczyciela. Pozostaje w związku partnerskim z A. P., z którym posiada jedno wspólne dziecko – niespełna trzyletniego syna M. P.. Dodatkowo matka powoda wraz z partnerem wychowują córkę z poprzedniego związku (...) – siedemnastoletnią S. P.. (...) matki prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie wykonywania instalacji elektrycznych i uzyskuje średni miesięczny dochód w kwocie 2 300 złotych netto. Jak wskazała matka powoda, wyłącznie ona sprawuje stałą i bezpośrednią opiekę nad dzieckiem. Pozwany jest z kolei zatrudniony na stanowisku policjanta, obecnie pozostaje w związku małżeńskim i posiada dwoje małoletnich dzieci. Utrzymuje sporadyczne kontakty z małoletnim K..

Pozwany M. R. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż od czasu zakończenia relacji między stronami, co miesiąc przekazywał matce małoletniego powoda kwotę 350 złotych miesięcznie. Taki stan rzeczy utrzymywał się przez wiele lat. Zmiana wysokości przekazywanych środków nastąpiła w wyniku zwiększenia nakładów pieniężnych na leczenie i rehabilitację syna pozwanego z nowego związku – małoletniego M. R. (2). Pozwany w 2011 roku zawarł bowiem związek małżeński z M. R. (3), z którą posiadają dwójkę małoletnich dzieci - M. i M. R. (2). Małoletni syn pozwanego M. R. (2) jest dzieckiem niepełnosprawnym, została zdiagnozowana u niego afazja rozwojowa typu ekspresyjnego. M. R. (1) wraz z małżonką pracują jako policjanci w Komendzie Powiatowej Policji w L.. Sytuacja majątkowa pozwanego nie pozwala mu na przekazywanie na rzecz powoda większej kwoty niż ta, którą przekazywał dotychczas. Ponadto z racji niepełnosprawności małoletniego syna M. R. (2) wraz z żoną ponoszą koszty stałej terapii syna, która wynosi około 1 000 złotych miesięcznie oraz koszty dojazdów na rehabilitację i leczenie do O., B., W., Ł. i A.k. O.. Okresowo, co kilka miesięcy, ponoszą również koszty terapii neuroflow, rehabilitacji ortopedycznej, zmiany okularów korekcyjnych łącznie ok. 1200 złotych. Małoletni M. R. (2) bierze również udział w turnusach rehabilitacyjnych. W 2017 roku był to koszt w kwocie ok. 5 000 zł, w 2018 roku. ok. 7 000 zł. Pozwany wraz z żoną ponoszą również koszty związane z utrzymaniem i wychowaniem małoletniej M. R. (4). Koszt wyżywienia rodziny to ok. 1 700 złotych miesięcznie. Koszty utrzymania domu wynoszą ok. 3 000 złotych. Na wskazaną kwotę składają się rata kredytu hipotecznego, rata kredytu za zakup pompy ciepła, energia elektryczna, miesięczna rata pożyczki udzielonej przez (...) przy KPP w L., woda, etc. Koszty utrzymania rodziny pozwany wraz z żoną ponoszą po połowie. M. r. wskazał również, iż oprócz przekazywanych alimentów małoletni spędza z nim czas w wakacje, ferie, weekendy oraz brał udział w każdym wyjeździe organizowanym przez ojca. Koszty wyjazdów i atrakcji w całości ponosił pozwany. Ponadto pozwany zabiera syna na basen, łyżwy, kupuje mu obuwie i odzież, etc. Wszystkie te koszty ponosi dobrowolnie, gdyż matka małoletniego nie kontaktuje się z nim w sprawie wydatków ponoszonych na syna. Pozwany przyznał, iż jego kontakty z synem są sporadyczne, ponieważ spędza z synem czas tak często, jak pozwala mu na to K. R. (2). W dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że sytuacja majątkowa matki małoletniego jest znacznie lepsza, niż jego. Wraz z konkubentem utrzymują jedynie jedno wspólne dziecko, nie ponoszą żadnych ponadprzeciętnych kosztów związanych z utrzymaniem i wychowaniem dzieci, jak chociażby specjalistyczne leczenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. R. (1) jest synem K. R. (2) oraz pozwanego M. R. (1). Dziecko urodziło się w dniu (...) w L.. Rodzice małoletniego nigdy nie pozostawali w związku małżeńskim.

/dowód: odpis skróconego aktu urodzenia k.5, co do pozostawania w związku małżeńskim – bezsporne/

Małoletni K. R. (1) ma obecnie 14 lat, mieszka razem z matką, przyrodnim bratem M. P., partnerem matki - A. P. oraz jego córką z poprzedniego związku (...). Uczęszcza do siódmej klasy szkoły podstawowej. Rozwija się prawidłowo.

Małoletni powód nie uczęszcza na zajęcia pozalekcyjne poza spotkaniami harcerskimi. Zgodnie z ugodą zawartą przez rodziców małoletniego przed mediatorem w toku sprawy rozpoznawanej przed tutejszym sądem spędza on z ojcem jedno popołudnie w tygodniu po zakończeniu zajęć szkolnych oraz dwa co drugi weekend. Małoletni ma spędzać z ojcem również połowę wakacji. Co roku małoletni wyjeżdża w okresie wakacyjnym na obóz harcerski. Obóz ten jest finansowany przez matkę małoletniego. Koszt wynosi od 200 do 500 złotych. W 2016 r. małoletni wyjechał na kolonie sfinansowane przez ojca. Koszt kolonii to kwota 1680 złotych. Rok później pozwany umożliwił synowi wyjazd do S., gdzie pracuje siostra pozwanego. Koszt tego wyjazdu wyniósł ok. 3000 złotych. W 2018 r. pozwany zabrał syna na 3 dni na wyjazd do W..

Matka małoletniego powoda K. R. (2) ma 38 lat. Pracuje jako nauczyciel w Przedszkolu Niepublicznym (...) w L. uzyskując wynagrodzenie w kwocie ok. 2700 złotych netto miesięcznie. Innych dochodów nie posiada. Nie ma żadnego majątku ani oszczędności. Spłaca pożyczkę zaciągniętą w zakładzie pracy na zakup pieca dla domu w kwocie 10 000 złotych. Miesięczna rata wynosi ok. 500 złotych. Posiada również kredyt na zakup auta w kwocie 30 000 złotych miesięczna rata kredytu wynosi ok. 660 złotych. Wymieniona z synem K. zamieszkuje wspólnie z swoim partnerem A. P.. W mieszkaniu mieszka jeszcze wspólny synem wymienionych M. (3 lata) oraz córką partnera z poprzedniego związku (...) (18 lat). Na córkę S. P. posiada zasądzone alimenty od matki dziecka w kwocie 650 złotych. Alimenty te nie są jednak płacone, egzekucja okazała się bezskuteczna, na córkę z racji osiągniętych dochodów nie przysługują świadczenia z funduszu alimentacyjnego. A. P. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą pod firmą (...), z której uzyskuje średni dochód miesięczny w wysokości 3000 złotych netto. Miesięczny koszt czynszu za mieszkanie wynosi ok. 650 złotych. Rachunki za energię elektryczną wynoszą ok. 220 złotych miesięcznie. Za wodę opłata wynosi ok. 130 złotych miesięcznie. Koszt zakupu opału na sezon to kwota ok. 3000 złotych.

Pozwany M. R. (1) ma 40 lat. Pracuje jako policjant uzyskując wynagrodzenie wynagrodzeniem 3700 złotych netto. Od 2011 roku jest w związku małżeńskim z M. R. (3), posiadają dwójkę małoletnich dzieci – M. (8 lat) i M. (5 lat) R.. Żona Pozwanego jest również policjantką, jej dochód netto wynosi 3400 złotych netto. Małżonkowi pomimo ustanowionej rozdzielnosci majątkowej prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Spłacają kredyt zaciągnięty na budowę domu w kwocie 2800 złotych, miesięczna rata kredytu wynosi ok. 1300 złotych. Kolejny kredyt małżonkowie zaciągnęli również w 2013 r. na zakup pompy ciepła. Miesięczna rata z tego kredytu to kwota ok. 525 złotych. Pozwany posiada również pożyczkę z zakładu pracy zaciągniętą w kwocie 11 000 złotych, miesięczna rata wynosi 500 złotych. Oprócz wspólnego kredytu i pożyczki zaciągniętych razem z żoną pozwany posiada również kredyt zaciągnięty 10 lat temu na zakup mieszkania. W. są siostra pozwanego i jej mąż. Rata kredytu w kwocie ok. 700 złotych miesięcznie płacona jest jednak wyłącznie przez pozwanego. Z kolei siostra M. R. (1) i jej mąż samodzielnie czerpią dochody z wynajmu zakupionego mieszkania. Nie przekazują oni żadnych kwot pozwanemu.

Małoletni M. R. (2) jest dzieckiem niepełnosprawnym, u którego została zdiagnozowana afazja rozwojowa typu ekspresyjnego. Dziecko uczęszcza na rehabilitację i leczenie w O., B., W., Ł., Ameryce k. O.. Małoletni bierze udział w płatnych turnusach ortoptycznych co dwa i pół miesiąca. Rodzice małoletniego jeżdżą również z synem również dwa razy w tygodniu do neurologopedy do B.. Okresowo jeżdżą również do terapeuty do O.. Małoletni M. uczęszcza również na inne zajęcia wspomagające jego rozwój. Rodzice małoletniego ćwiczą z nim również w domu. Rodzice małoletniego w trosce o jakość usług, czas oczekiwania na refundowane świadczenia korzystają również z prywatnych zabiegów poza NFZ. Według matki małoletniego łączne roczne koszty leczenia małoletniego wyniosły w zeszłym roku ok. 12 000 złotych. Rodzice uzyskali ok. 7000 złotych zwrotu poniesionych kosztów z fundacji. Dodatkowo uzyskali wsparcie z funduszu socjalnego policji w kwocie 500 złotych.

/dowód: rachunki k. 8-14, 16, 70-73 zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach pozwanego i jego żony, k.40-41, 124, informacja KPP k. 42, , umowa zgłoszenia na kolonie k. 43, karta informacyjna k. 45, potwierdzenie rezerwacji k. 46, wyniki badań k. 47, karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 48 -54, zaświadczenie lekarskie k. 55, orzeczenie o niepełnosprawności k. 56 – 57, faktury 60-69, 122-123, odpisy skrócone aktu urodzenia małoletnich k. 74, zeznania świadka A. P. k. 140v. 141, zeznania świadka M. R. (3) k. 141-142, zeznania stron k. 142-144/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W pierwszej kolejności podnieść należy, iż Sąd orzekając w niniejszej sprawie ustalił stan faktyczny na dokumentach przedłożonych przez strony, które nie były wzajemnie kwestionowane, a sporządzone zostały w przepisanej przez prawo formie i opatrzone zostały stosownymi podpisami, jak również na dowodzie z przesłuchania świadków oraz na dowodzie z przesłuchania stron. Zeznania świadków – partnerów powódki i pozwanego oraz zeznania M. R. (1) i K. R. (2) koncentrowały się głównie na uwypukleniu swojej sytuacji trudnej sytuacji materialnej i w zasadniczych kwestiach nie były kwestionowane przez przeciwnika procesowego. Pozwany zasadnie zakwestionował jedynie zestawienie miesięcznych kosztów utrzymania małoletniego na kwotę 1900 złotych wskazując, iż z racji posiadania trójki dzieci tak wysokie koszty ich utrzymania przekraczałyby możliwości zarobkowe matki małoletniego i jej partnera. Z kolei powódka również zasadnie wskazywała na dwuznaczną sytuację dotyczącą mieszkania zakupionego na siostrę pozwanego za jego pieniądze i równoczesny brak dochodu z wynajmu mieszkania. Podnosiła również, iż pozwany wraz z żoną uzyskują wsparcie fundacji, co przyznali małżonkowie R.. Do okoliczności tych, jak miesięczne, **usprawiedliwione** koszty utrzymania małoletniego, wykorzystanie potencjalnych **możliwości** zarobkowych, racjonalności podejmowanych działań Sąd odniesie się w późniejszej części niniejszego uzasadnienia.

Odnosząc się do zgłoszonego żądania zasądzenia alimentów wskazać należy, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka.

Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy, kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać potrzeb osoby uprawnionej, ani też przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 krio). Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji dzieci bardzo małych lub chorych. Oczywistym jest, iż dzieci te wymagają dużo więcej uwagi, troskliwości, zaangażowania i pomocy, niż dzieci zdrowe i starsze, kilkunastoletnie. Poprzez usprawiedliwione potrzeby małoletnich należy rozumieć takie potrzeby, których zaspokojenie w świetle możliwości zarobkowych posiadanych przez rodziców jest niezbędne i celowe dla zapewnienia prawidłowego, odpowiedniego do wieku i posiadanych uzdolnień, rozwoju fizycznego, psychicznego i emocjonalnego małoletniego. Pojęcie usprawiedliwionych potrzeb jest więc zależne od sytuacji materialnej rodziców w ten sposób, iż zawsze małoletniemu należy zapewnić podstawowe warunki do wzrastania i rozwoju (wyżywienie, odzież, edukacja, koszty mieszkania etc), zaś w sytuacji w której możliwości rodziców na to pozwalają usprawiedliwione będzie pokrywanie innych kosztów rozwijających osobowość małoletniego jak dodatkowe kształcenie, organizowanie wypoczynku wakacyjnego etc. Z kolei poprzez możliwości zarobkowe i majątkowe należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane z posiadanego majątku, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy rozpocząć należy od stwierdzenia, iż w ocenie Sądu, pozwany M. R. (1) posiada obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego K. R. (1). Okoliczność ta nie jest kwestionowana przez pozwanego. Jest on ojcem K. R. (1). Jako rodzic ma obowiązek wspierać dziecko, które nie jest w stanie się samodzielnie utrzymać. Małoletni ma z kolei 14 lat. Z uwagi na wiek nie jest on jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać. Nie posiada również własnych dochodów. Stąd też obowiązek jego alimentowania ciąży w pierwszej kolejności na rodzicach małoletniego.

Przystępując z kolei do ustalenia zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec swojego syna stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego K. R. (1) wynoszą co najmniej 1300 złotych

miesięcznie. Oprócz zwykłych kosztów związanych z wyżywieniem, zakupem odzieży, pokryciem części kosztów związanych z użytkowaniem mieszkania itd. w przypadku małoletniego istotne są koszty związane z jego edukacją, rozwojem emocjonalnym i intelektualnym. Małoletni wchodzi w etap dojrzewania, ma już ukończone 14 lat. Jego potrzeby nie tylko bytowe ale również w zakresie edukacji i rozwoju są z pewnością znacząco wyższe niż dzieci rozpoczynających edukację szkolną, czy też jeszcze młodszych. Koszty utrzymania takich dzieci jakkolwiek znacząco niższe i tak generują kwoty zbliżające się do kwot 900-1100 złotych miesięcznie. Tymczasem małoletni wchodzi w etap dojrzewania, gdzie jego usprawiedliwione potrzeby są dużo większe. Nadto za usprawiedliwione w świetle możliwości zarobkowych rodziców oraz uzdolnień, edukacji, rozwoju dziecka uznać również należy koszty ponoszone na zajęcia dodatkowe z harcerstwa, czy też organizację wolnego czasu małoletniego, zwłaszcza w wakacje. Służą one rozwojowi dziecka, zaś rodziców małoletniego stać na ich ponoszenie. Jednocześnie też Sąd uznał, iż wskazywane przez matkę małoletniego miesięczne koszty utrzymania małoletniego obliczone na kwotę 1900 złotych są zawyżone. Przedstawicielka ustawowa powoda podała zawyżone opłaty za wodę (w zestawieniu ze średnimi opłatami za inne miesiące), wskazała wydatek roczny (składka klasowa w kwocie 100 złotych jako miesięczny, podobnie zawyżone zostały deklarowane wydatki na inne potrzeby. Zdaniem Sądu należy podzielić argument pozwanego, iż gdyby rzeczywiście koszt utrzymania małoletnich zbliżony był do deklarowanej kwoty, wydatki ponoszone na dzieci znacząco przekraczałyby dochody matki powoda wraz z dochodami partnera.

Jak wskazano powyżej koszty utrzymania dziecka obciążają oboje rodziców w zależności od posiadanych możliwości zarobkowych, sytuacji materialnej i zakresu osobistych starań. Zdaniem Sądu ustalone w niniejszej sprawie koszty utrzymania małoletniego K. wynoszące co najmniej 1300 złotych miesięczne powinny być rozdzielne na rodziców w częściach równych. Nie ulega wprawdzie wątpliwości, iż matka małoletniego K. R. (2) w większym zakresie sprawuje osobistą pieczę nad dzieckiem realizując swój obowiązek w większym zakresie niż pozwany w drodze osobistych starań. Z uwagi jednak na wiek małoletniego różnica ta nie jest jednak znacząca. Sąd dostrzega również, iż dysponuje ona mniejszymi możliwościami zarobkowymi niż pozwany, a uzyskiwany przez nią dochód miesięczny jest również dużo niższy niż pozwanego. Okolicznością, która zrównuje jednak zakres obowiązków alimentacyjnych rodziców jest ich sytuacja osobista oraz uzasadnione wydatki. Pozwany w przeciwieństwie do matki powoda ma bowiem na utrzymaniu dziecko niepełnosprawne, którego koszty utrzymania, leczenia i rehabilitacji są znaczące wyższe niż analogiczne koszty utrzymania dziecka w podobnym wieku. Oprócz tego dziecko pozwanego wymaga w większym zakresie osobistych starań. Nie oznacza to jednak, iż możliwości zarobkowe pozwanego nie pozwalają na realizowanie obowiązku alimentacyjnego na równi z matką powoda. Osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny ma obowiązek maksymalnego wykorzystania swoich możliwości zarobkowych, co oznacza wymóg takiego postępowania które z jednej strony marginalizuje zbędne i nieuzasadnione wydatki, zaś z drugiej strony maksymalizuje możliwe dochody, w tym również dochody z posiadanego majątku. Tymczasem pozwany wskazał, iż zaciągnął on wspólnie z siostrą i jej mężem kredyt na zakup mieszkania. Zakupił te mieszkanie, ale na rzecz swojej siostry i jej męża. Pomimo tego sam płaci ratę kredytu w kwocie 700 złotych miesięcznie. Nie dość na tym. Siostra pozwanego i jej mąż wynajmują wskazane mieszkanie i czerpią z tego wynajmu dochody wyłącznie dla siebie. Należy jednoznacznie wskazać, iż działanie pozwanego jest zgodne z prawem, ale całkowicie nieracjonalne. Powołując się na trudną sytuację materialną jednocześnie dopuszcza do tego aby z jednej strony ponosić koszty raty kredytu w kwocie 700 złotych miesięcznie tj. kwocie przekraczającej ponad dwukrotnie wysokość alimentów jakie dotychczas płacił na syna wzbogacając inne osoby do których wspierania nie jest zobowiązany, zaś z drugiej strony pozbawia się możliwości czerpania dochodów z tego mieszkania, względnie dochodu pozwalającego na pokrycie kosztów raty, narażając na niemożność zaspokajania potrzeb osoby wobec której jest zobowiązany w pierwszej kolejności. Tego rodzaju postępowanie jest całkowicie nielogiczne, chyba że uzna się, iż pozwany zmierza do ukrycia majątku, a to zaś nie może znaleźć uzasadnienia. Ustosunkowując się wprost do stanowiska pozwanego wyjaśniającego to postępowanie wskazać należy, iż nie ma żadnych przeszkód prawnych aby nabyć wskazane mieszkanie na małoletniego powoda, nie ma również żadnych przeszkód prawnych ku temu aby osoba będąca współkredytobiorcą spełniającą całość zobowiązania mogła się domagać od innych zobowiązanych osób odpowiedniego świadczenia. Nie ma wreszcie również żadnych przeszkód aby dochody z wynajmu nieruchomości przekazywane były na spłatę zobowiązania itd. Co więcej stwierdzić należy, iż deklaracje dotyczące przeznaczenia mieszkania (należącego obecnie do siostry i jej męża) i tak nie zwalniają pozwanego z obowiązku realizowania bieżących kosztów związanych z pokrywaniem kosztów

utrzymania małoletniego. Określenie zakresu obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania małoletniego w kwocie 250 złotych jak chce pozwany, nie spowoduje, iż wskazane powyżej koszty utrzymania małoletniego znikną lub też ulegną zmniejszeniu. Skutkiem takiego rozstrzygnięcia będzie wyłącznie przerzucenie ciężaru utrzymania powoda na K. R. (2).

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd uznał więc, iż usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda w kwocie co najmniej 1300 złotych miesięcznie winny być rozdzielone pomiędzy rodziców powoda równo. Nie oznacza to jednak zasadzenia od pozwanego kwoty 700 złotych miesięcznie tytułem alimentów. Jak wskazano powyżej realizowanie obowiązku alimentacyjnego może przybrać nie tylko formę pieniężną (alimenty). Mogą to być również wydatki na organizowanie czasu wolnego, zabezpieczenie potrzeb uprawnionego etc. Osoba zobowiązana do alimentów nie może być redukowana wyłącznie do płatnika alimentów, bez środków na spędzanie wolnego czasu z dzieckiem, utrwalaniu i umacnianiu więzi z dzieckiem. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż pozwany spędza czas z synem. Stara się co roku uatrakcyjnić mu wakacje. W 2017 r. zorganizował pobyt w Singapurze, co łączyło się z wysokim kosztem przelotów. W ostatnim okresie wydatki na ten cel były mniejsze, ale co należy podkreślić, wynikało to nie tyle z postawy pozwanego, co z jego sytuacji osobistej i majątkowej. Pozwany opłaca również polisę posagową powoda uiszczając kwotę 133 złotych miesięcznie. Jakkolwiek wydatek ten i konstrukcja umowy nie gwarantuje rzeczywistego przekazania zgromadzonych środków na rzecz powoda, to jednak brak jest podstaw do tego, aby przypisywać pozwanemu złe intencje i nie uwzględniać tego działania w zakresie ustalania wysokości alimentów. Stąd też Sąd uwzględniając powyższe uznał, iż finansowy wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego w formie alimentów winien wynosić kwotę 450 złotych miesięcznie.

Zdaniem Sądu również zasądzona kwota pozostaje w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Ustalony zakres ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego (pełny) w kwocie 700 złotych stanowi mniej niż 19% jego dochodów netto (3700 złotych netto). W przypadku samej kwoty alimentów jest to odpowiednio około 12 % jego dochodów. Sąd dostrzega, co jeszcze raz należy podkreślić, szczególną sytuację pozwanego w zakresie wydatków na niepełnosprawne dziecko. Wskazać jednak należy, iż postępowanie dowodowe wykazało, iż pozwany wraz z żoną uzyskuje wsparcie fundacji w kwocie przekraczającej połowę wydatków na dziecko. Również zona pozwanego pracuje uzyskując dochody. Stąd też zdaniem Sądu ustalone alimenty pozostają w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego.

Wobec powyższego, uwzględniając podniesione powyżej okoliczności, Sąd orzekł o alimentach jak w pkt I wyroku, w pozostałym zakresie Sąd zaś powództwo oddalił (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych w pkt IV Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności w pkt V orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/